

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ Rådets förordning (EG) nr 3067/95 av den 21 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1956/88 av den 9 juni 1988 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för den ordning för ömsesidig internationell inspektion som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del 1
 - ★ Rådets förordning (EG) nr 3068/95 av den 21 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 189/92 om föreskrifter för tillämpningen av vissa kontrollbestämmelser som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del 3
 - ★ Rådets förordning (EG) nr 3069/95 av den 21 december 1995 om ett inspektionssystem i gemenskapens regi för gemenskapens fiskefartyg som fiskar i regleringsområdet för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra delar (NAFO) 5
 - ★ Rådets förordning (EG) nr 3070/95 av den 21 december 1995 om genomförande av ett pilotprojekt med satellitövervakning inom NAFO:s regleringsområde 11
 - ★ Rådets förordning (EG) nr 3071/95 av den 22 december 1995 om ändring för nittonde gången av förordning (EEG) nr 3094/86 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna 14
 - ★ Rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris 18
 - ★ Rådets förordning (EG) nr 3073/95 av den 22 december 1995 om fastställande av standardkvaliteten för ris 33
-

Rådet

95/587/EG:

- ★ Rådets beslut av den 22 december 1995 om bemyndigande för Konungariket Spanien att förlänga avtalet om inbördes fiskeförbindelser med Republiken Sydafrika till och med den 7 mars 1996 35

95/588/EG:

- ★ Rådets beslut av den 22 december 1995 om bemyndigande för Portugisiska republiken att förlänga avtalet om inbördes fiskeförbindelser med Republiken Sydafrika till och med den 7 mars 1996 36

95/589/EG:

- ★ Rådets beslut av den 22 december 1995 om förlängning av tillämpningsperioden för beslut 82/530/EEG om bemyndigande för Storbritannien att tillåta myndigheterna på Isle of Man att tillämpa en ordning med särskilda importlicenser för får- och nötkött 37

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3067/95

av den 21 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1956/88 av den 9 juni 1988 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för den ordning för ömsesidig internationell inspektion som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1956/88 ändras på följande sätt:

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

1. Följande skall läggas till i punkt 2 i bilagan som ett andra stycke:

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

”Inspektion av fartyg skall genomföras på ett icke-diskriminerande sätt. Antalet inspektioner skall grundas på flottans storlek, med hänsyn till deras överträdeleregister. Fördragsslutande parter skall se till att deras inspektörer är särskilt noga med att inte skada den last eller de redskap som de inspekterar. Störningar av fisket och annan verksamhet ombord skall i största möjliga utsträckning begränsas. Manskap och fartyg som verkar i enlighet med NAFO:s förvaltnings- och tillämpningsföreskrifter skall inte trakasseras. Inspektioner skall ha till enda syfte att säkerställa att nämnda NAFO-regler följs.”

med beaktande av följande:

2. I bilagan skall följande nya punkter 9 och 10 införas och de nuvarande punkterna 9—15 skall betecknas punkt 11—17.

Genom förordning (EEG) nr 1956/88⁽³⁾, genomförs den ordning för ömsesidig internationell inspektion som antagits av fiskerikommissionen vid Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (NAFO) den 10 februari 1988.

”9. För följande förmodade överträdelser skall de förfaranden som fastställs i punkt 10 gälla:

För att förbättra kontrollen och genomförandet i NAFO:s regleringsområde har Europeiska gemenskapen godtagit att, inom ramen för det avtal om fiske som ingåtts med Canada den 20 april och vid fiskerikommissionens möte den 11—15 september 1995 i syfte att ändra den ovan nämnda ordningen för ömsesidig internationell inspektion.

- i) felaktig fångstrapportering,
- ii) överträdelse av bestämmelserna om maskstorlek,
- iii) överträdelser av radioanropningssystemet,
- iv) störning av satellitövervakningssystemet,
- v) förhindrande av en inspektörs eller observatörs möjlighet att utföra sina uppgifter.
- vi) riktat fiske efter ett bestånd som är underkastat ett tillfälligt fiskeupphåll eller ett fiskeförbud.”

Enligt artikel XI i NAFO-konventionen blir dessa ändringar gällande mot de fördragsslutande parterna från och med november 1995, om inga invändningar görs.

Förordning (EEG) nr 1956/88 bör därför ändras.

⁽¹⁾ EGT nr C 200, 4.8.1995, s. 15.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 15 december 1995 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT nr L 175, 6.7.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 761/94 (EGT nr L 90, 7.4.1994, s. 7).

10. Trots vad som sägs i punkterna 7 och 8 gäller följande:
- i) Om en NAFO-inspektör anklagar ett fartyg för att begått en förmodad allvarlig överträdelse enligt punkt 9, skall den fördragsslutande part vars flagg fartyget för säkerställa att det berörda fartyget inom 72 timmar inspekteras av en inspektör som är utsedd av den fördragsslutande parten. För att skydda bevismaterial skall NAFO-inspektören vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att detta skyddas och bevaras, och NAFO-inspektören får stanna kvar ombord på fartyget under den tid som behövs för att informera den utsedde inspektören om den förmodade överträdelsen.
 - ii) Om den behöriga myndigheten i flaggmedlemsstaten eller den inspektör som utsetts av denna myndighet har nödvändigt bemyndigande, och om det är berättigat skall de kräva att fartyget omedelbart fortsätter till en av följande närbelägna hamnar enligt fartygets befälhavares val, St. John's, Halifax, fartygets hemmahamn eller en av flaggmedlemsstaten angiven hamn, för en grundlig inspektion under flaggmedlemsstatens myndighet och i närvaro av en NAFO-inspektör från varje annan fördragsslutande part som önskar delta. Om fartyget inte fått besked om att gå i hamn skall den fördragsslutande parten på lämpligt sätt motivera detta till sekretariatschefen, som på begäran skall göra den tillgänglig för alla fördragsslutande parter.
 - iii) Om en NAFO-inspektör anklagar ett fartyg för att ha begått en förmodad överträdelse enligt punkt 9, skall inspektören omedelbart rapportera detta till den behöriga myndigheten i flaggmedlemsstaten och till sekretariatschefen, som i sin tur omedelbart skall rapportera vidare för kännedom till de övriga fördragsslutande parter som har inspektionsfartyg i konventionsområdet.
 - iv) När det krävs att ett fartyg går i hamn för att genomgå en grundlig inspektion i enlighet med punkt ii, kan en NAFO-inspektör från en annan fördragsslutande part, om fartygets fördragsslutande part går med på detta, gå ombord på fartyget när det går mot hamn, stanna kvar ombord på fartyget medan det går mot hamn och vara närvarande vid inspektionen av fartyget i hamn.
 - v) Om en förmodad överträdelse av förvaltnings- och tillämpningsföreskrifterna har upptäckts, vilken enligt den inspektör som har utsetts av fartygets fördragsslutande part enligt ii är tillräckligt allvarlig, skall denna inspektör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bevismaterialet skyddas och bevaras, inklusive eventuell försegling av fartygets lastrum i väntan på inspektion i hamn."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3068/95

av den 21 december 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 189/92 om föreskrifter för tillämpningen av vissa kontrollbestämmelser som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Genom rådets förordning (EEG) nr 189/92⁽³⁾ antogs föreskrifter för tillämpningen av vissa kontrollbestämmelser som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (NAFO).

Europeiska gemenskapen och Canada har i fiskeavtalet av den 20 april 1995 kommit överens om att införa ytterligare kontrollåtgärder som skall gälla för fiskefartyg som är verksamma i NAFO:s regleringsområde.

NAFO:s fiskerikommission antog den 15 september 1995 ett förslag om att ändra anropssystemet.

Enligt artikel XI i NAFO-konventionen skall förslaget, om inga invändningar görs, bli en åtgärd som binder avtalsparterna från den 15 november 1995.

Den ändrade ordningen är godtagbar för gemenskapen.

Det är nödvändigt att ändra förordning (EEG) nr 189/92 för att ålägga gemenskapens fiskefartyg att följa dessa nya bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 189/92 skall ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT nr C 200, 4.8.1995, s. 16.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 15 december 1995 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT nr L 21, 30.1.1992, s. 4.

1. Följande strecksats skall läggas till i punkterna 1.1 och 1.4:

”— Arter (3-bokstavskod) i kg (avrundat till närmaste hundratal kg). Den totala mängden arter för vilka den totala färskvikten per art är mindre än ett ton kan rapporteras med 3-bokstavskod 'MZZ' (ospecificerad saltvattenfisk)”.

2. Följande text skall ersätta motsvarande mening i inledningen i punkt 1.4:

”Dessa rapporter skall lämnas minst sex timmar innan fartyget lämnar regleringsområdet och innehålla följande uppgifter i följande ordning:”

3. Följande punkt skall läggas till:

”1.5 Omlastning i regleringsområdet. Denna rapport skall lämnas minst sex timmar i förväg och innehålla följande uppgifter i följande ordning:

— Fartygets namn.

— Signal.

— Distriktsbeteckning.

— Datum, tidpunkt och geografisk position.

— Meddelandekoden ”TRANS”.

— Den totala färskvikten per art (3-bokstavskod) som skall omlastas uttryckt i kg (avrundad till närmaste hundratal kg).

— Befälhavarens namn.

1.6 Fartyg som har utrustning för automatisk överföring av sin position undantas från anropskraven i punkterna 1.2 och 1.3.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3069/95

av den 21 december 1995

om ett inspektionssystem i gemenskapens regi för gemenskapens fiskefartyg som fiskar i regleringsområdet för Fiskerierorganisationen för Nordatlantens västra delar (NAFO)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del, nedan kallad NAFO-konventionen, godkändes av rådet genom förordning (EEG) nr 3179/78⁽³⁾ och trädde i kraft den 1 januari 1979.

Fiskerierorganisationen för Nordatlantens västra del (NAFO) som upprättades genom NAFO-konventionen, antog en ordning för ömsesidig inspektion och övervakning, vilken antogs av rådet genom förordning (EEG) nr 1956/88⁽⁴⁾.

NAFO antog ett pilotsystem för inspektion under perioden 1993 till 1995, som har införts i gemenskapen genom förordning (EEG) nr 3928/92⁽⁵⁾.

Med målet att i NAFO:s regleringsområde förbättra kontrollen och genomdrivandet av och för att komplettera den befintliga ordningen för ömsesidig inspektion och övervakning, har Europeiska gemenskapen kommit överens om att inom ramen för NAFO och avtalet om fiske med Canada använda gemenskapsobservatörer ombord på gemenskapens fiskefartyg när de fiskar i NAFO:s regleringsområde.

NAFO:s fiskerikommission antog den 15 september 1995 ett förslag om att ändra anropssystemet.

Enligt artikel XI i NAFO-konventionen skall förslaget, om inga invändningar görs, bli en åtgärd som binder avtalsparterna från den 15 november 1995.

Ordningen är godtagbar för gemenskapen.

Det är lämpligt att reglera inspektionssystemet med en enda förordning och därför upphäva förordning (EEG) nr 3928/92.

Åtgärder bör vidtas för att anta detaljerade genomförandebestämmelser för detta system.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 1956/88 skall Europeiska gemenskapernas kommission utse gemenskapsinspektörer på alla gemenskapens fiskefartyg som fiskar eller skall börja fiska i NAFO:s regleringsområde. Vederbörligen utsedda inspektörer skall stanna ombord på de fiskefartyg de tilldelats tills de ersätts av andra inspektörer.

Utom i fall av force majeure, får fiskefartyg utan inspektör ombord inte börja eller fortsätta fiska i NAFO:s regleringsområde.

Artikel 2

Befälhavare på fiskefartyg från gemenskapen som fiskar i NAFO:s regleringsområde skall ta emot gemenskapens inspektörer och samarbeta med dem så att de kan fullgöra sina uppgifter så länge de befinner sig ombord på fartyget.

Artikel 3

De närmare föreskrifterna om tillsättningen av inspektörer, deras uppgifter och befälhavarens skyldigheter anges i bilaga I.

Artikel 4

Kommissionen skall betala kostnaderna för observatörssystemet i enlighet med reglerna i bilaga II.

⁽¹⁾ EGT nr C 211, 15.8.1995, s. 13.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 15 december 1995 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT nr L 378, 30.12.1978, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 175, 6.7.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3067/95 (se s. 1 i denna EGT).

⁽⁵⁾ EGT nr L 397, 31.12.1992, s. 78.

Artikel 5

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som tar emot inspektörens slutrapport vid slutet av inspektionsperioden skall utvärdera innehållet och slutsatserna i rapporten. Om det av rapporten framgår att det inspekterade fartyget har utövat fiske i strid med åtgärderna för bevarande, skall nämnda myndigheter vidta alla lämpliga åtgärder för att undersöka ärendet, så att såden verksamhet förhindras.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 1995.

Artikel 6

Förordning (EEG) nr 3928/92 upphävs härmed.

Artikel 7

Denna förordning träder i draft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På rådets vägnar

L. ATIENZA SERNA

Ordförande

BILAGA I

DETALJBESTÄMMELSER SOM AVSES I ARTIKEL 3

1. Tillsättning av inspektörer

- i) I syfte att fullfölja förpliktelsen att utse observatörer skall kommissionen utse lämpligt kvalificerad och erfaren personal. Utvald personal bör ha följande färdigheter för att kunna fullgöra sina uppgifter:
 - tillräcklig erfarenhet för att kunna identifiera arter och redskap,
 - navigationskunskap,
 - tillräcklig kunskap om NAFO:s bevarande- och tillämpningsföreskrifter,
 - förmåga att utföra elementära vetenskapliga uppgifter, till exempel samla in prover på begäran samt observera och registrera på ett korrekt sätt,
 - tillfredsställande kunskaper i det lands språk vars flagg det inspekterade fartyget för.
- ii) Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att trygga att inspektörerna tas ombord på fiskefartygen vid rätt tid och på rätt plats och att deras landstigning vid slutet av inspektionsperioden underlättas.

2. Inspektörernas uppgifter

Inspektörernas viktigaste uppgifter är att övervaka att fiskefartyget följer de relevanta reglerna i NAFO:s bevarande- och tillämpningsföreskrifter. Närmare bestämt skall de tillsätta inspektörerna:

- a) registrera det inspekterade fiskefartygets fiske med hjälp av den förlaga som återfinns i tillägget,
- b) kontrollera fartygets position under fiske,
- c) inspektera och bedöma fångsten för varje gång näten tas ombord (position, djup, hur lång tid nätet är i vattnet),
- d) identifiera fångstens sammansättning,
- e) övervaka fångst som kastas överbord, bifångster och fångster av fisk som inte uppfyller storlekskraven,
- f) registrera de redskap, maskstorlekar och tillbehör befälhavaren använder,
- g) kontrollera noteringar i loggböckerna. Kontrollen av produktionsloggboken skall göras med hjälp av den omräkningsfaktor befälhavaren använder,
- h) kontrollera anropsrapporter,
- i) inom 24 timmar rapportera bevis på uppenbar överträdelse. Sådana rapporter skall sändas till ett NAFO-inspektionsfartyg i NAFO:s regleringsområde vilket fartyg skall rapportera den uppenbara överträdelsen till NAFO:s exekutivsekreterare. Inspektörerna skall använda en fastställd kod när de lämnar meddelanden till ett inspektionsfartyg,
- j) föra daglig loggbok över fartygets fiske i enlighet med förlagan i tillägget,
- k) övervaka att utrustning för automatisk fjärregistrering av position fungerar korrekt, om sådan utrustning finns ombord och används av det inspekterade fartyget,
- l) utföra vetenskapligt arbete och provtagning om NAFO:s fiskerikommission eller vederbörliga myndigheter i den stat vars flagg fartyget för så begär,
- m) förelägga kommissionen och de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten en rapport inom 20 dagar efter inspektionsperiodens slut. Rapporten skall sammanfatta inspektörens viktigaste slutsatser. Rapporten skall sändas till NAFO:s exekutivsekreterare av kommissionen,
- n) de utsedda inspektörerna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att trygga att deras närvaro ombord på fiskefartyg inte hindrar eller stör fartygets egentliga verksamhet, inklusive fiske,
- o) inspektören skall respektera egendom och utrustning ombord på fiskefartygen, inklusive sekretessen beträffande alla dokument som tillhör nämnda fartyg,
- p) alla inspektionssuppgifter skall begränsas till NAFO:s regleringsområde.

3. Fartygets befälhavare

- i) Befälhavaren på ett fartyg som utsetts att ha en inspektör ombord skall vidta alla rimliga åtgärder för att underlätta inspektörens ombordstigning och landstigning. Under den utsedde inspektörens vistelse ombord skall han erbjudas fullgoda inkvarterings- och arbetsförhållanden. Befälhavaren på fartyget skall ge inspektören tillgång till fartygets dokument (loggbok, kapacitetsplan, produktionsloggbok eller stuvningsplan) och till olika delar av fartyget för att underlätta för inspektören att fullgöra sina uppgifter.
 - ii) Befälhavaren skall underrättas i god tid om datum och plats för mottagning av inspektörer och om inspektionsperiodens förväntade längd.
 - iii) Befälhavaren på fartyget kan på begäran lämnas en kopia av inspektörens rapport.
-

Tillägg

FISKERAPPORT LOKAL TID ZT +

1. Serienr Datum Tid Inspektörens namn

Fartyg Registreringsnr Nationalitet

2. Redskapstyp Antal drag Maskstorlek mm

Antal krokar

Antal nät på m

Tillbehör till nät Tillbehörens maskstorlek mm

3. Position N V Djup M Fisketid

NAFO-område

Ändring av NAFO-område ja nej Position N VKI UTC

Anropsrapport sänd ja nej Kod Område

Via Radio DTG UTC

Överensstämmer den faktiska positionen med den senast översända anropsrapporten? ja nej

4. Fångster förvarade ombord. Alla arter i kg.

Arter	Inspektörens uppskattning i levandevikt (LV)		EG-loggbok (LV)	Produktions-loggbok	Behandlingsgrad	Använda omräkningsfaktorer		Inspektörens uppskattning av behandlad vikt	
	Trebstavskod	Denna ansträngning				Total mängd	Sidnr	Sidnr	Inspektör

5. Observerad fisk som inte uppfyller storlekskraven ja nej Arter
 kg
 %

Fisk som inte uppfyller storlekskraven som kastats överbord ja nej Mängd i kg

6. Övrig dumpning ja nej Arter
 Mängd i kg

7. Andra kommentarer

.....

.....

.....

.....

.....

8. Datum Underskrift

*BILAGA II***DETALJBESTÄMMELSER SOM AVSES I ARTIKEL 4.**

Följande regler skall gälla för observatörer som tillhandahålls av privata agenturer:

- i) De privata agenturerna skall ingå kontrakt med kommissionen för att tillhandahålla ett fastställt antal personer med rätt kvalifikationer för att fungera som inspektörer.
- ii) Nämnda kontrakt skall specificera kostnaden per dag för inspektörerna, förfarandena för betalning av kostnader och bilaterala arrangemang beträffande förskottsbetalning.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3070/95

av den 21 december 1995

om genomförande av ett pilotprojekt med satellitövervakning inom NAFO:s regleringsområde

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

Konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del antogs av rådet genom förordning (EEG) nr 3179/78⁽²⁾ och trädde i kraft den 1 januari 1979.

I syfte att förbättra kontroll och tillämpning inom NAFO:s regleringsområde har gemenskapen inom ramen för NAFO och fiskeriavtalet med Canada samtyckt till att installera satellitövervakningsanordningar på minst 35 % av gemenskapens fiskefartyg när de bedriver fiske inom nämnda NAFO-regleringsområde.

Den 15 september 1995 antog NAFO:s fiskerikommission ett förslag om att införa ett satellitövervakningssystem.

Om det inte möter några hinder kommer förslaget i enlighet med artikel XI i NAFO-konventionen att bli bindande för de avtalslutande parterna i NAFO från och med den 15 november 1995.

Satellitövervakningssystemet är godtagbart för gemenskapen.

Åtgärder bör vidtas för att anta närmare bestämmelser för genomförandet av detta system.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att satellitövervakningsanordningar installeras på minst 35 % av de fartyg som för deras flagg och som bedriver eller planerar att bedriva fiske inom regleringsområdet från och med den 1 januari 1996 till och med den 31 december 1997 i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som föreskrivs i bilagan.

2. Utan hinder av punkt 1 skall medlemsstater med ett eller två fartyg som bedriver eller avser att bedriva fiske inom NAFO:s regleringsområde tillåtas att samarbeta för att säkerställa att åtminstone 35 % av summan av dessa medlemsstaters fartyg är utrustad med satellitövervakningsanordningar.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 15 december 1995 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT nr L 378, 30.12.1978, s. 1.

BILAGA

1. Den behöriga myndighet som skall ansvara för att genomföra pilotprojektet med satellitövervakning skall utses av varje medlemsstat som senast sju dagar efter det att denna förordning har trätt i kraft skall informera kommissionen om myndighetens namn, adress, telefonnummer och faxnummer.
2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att den i punkt 1 nämnda myndigheten har den datautrustning som behövs för att behandla de data som sänds eller tas emot från de fiskefartyg som har satellitövervakningsutrustning.
3. De satellitövervakningsutrustningar som nämns i artikel 1 i denna förordning skall säkerställa att det automatiskt en gång i timmen till behörig myndighet i flaggmedlemsstaten och till kommissionen sänds data om position för det fartyg på vilket utrustningen är installerad, med en maximal felmarginal på 500 m och ett konfidensintervall på 99% samt datum och tid för registrering av nämnda position.
4. De installationer som avses i punkt 2 skall tillåta ständig positionsövervakning av de fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg, oberoende av i vilka vatten de bedriver fiske eller i vilken hamn de befinner sig. Oavsett vilket system som används skall detta tillåta flaggmedlemsstaten att
 - a) i dataläsbar form insamla, behandla, registrera och centralisera de data som anges i punkt 3,
 - b) automatiskt sända de data som sänts från eller tagits emot från fartyget till kommissionen.
5. Varje medlemsstat skall senast sju dagar efter det att denna förordning trätt i kraft vidarebefordra följande information till kommissionen:
 - a) Antal berörda fartyg och en teknisk beskrivning av dessa (internt registreringsnummer, namn, externt identifieringsnummer, längd, tonnage, motoreffekt, radioanropssignal, fartygsslag).
 - b) Tekniska uppgifter om den utrustning och de installationer som avses i punkterna 2 och 3.
6. Medlemsstaterna skall regelbundet informera kommissionen om genomförandet av pilotprojektet.
7. Om det är nödvändigt att lägga till, stryka eller ersätta ett fartyg eller om data för ett fartyg måste ändras skall den medlemsstat vars flagg fartyget för informera kommissionen om detta.
8. Kommissionen skall samarbeta med andra avtalsslutande parter i NAFO som har NAFO-inspektionsfartyg eller flygplan i NAFO-konventionsområdet, för att utbyta information om den geografiska fördelningen av fiskefartyg som är utrustade med satellitövervakningsutrustning, samt på särskild anmodan information om ett fartygs identifikation.
9. De uppgifter som sänds eller tas emot i enlighet med punkt 3 skall oavsett formen omfattas av tystnadsplikt och åtnjuta samma skydd som motsvarande uppgifter enligt lagstiftningen i den medlemsstat som tar emot dem och enligt motsvarande föreskrifter för gemenskapens institutioner.
10. Gemenskapen skall täcka kostnaderna för pilotprojekt enligt bestämmelserna i rådets beslut 95/527/EG om ekonomiskt bidrag från gemenskapen till vissa av medlemsstaternas kostnader för genomförande av övervaknings- och kontrollsystemet för den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾ enligt de kriterier som fastställs i detta.
11. Kommissionen skall utarbeta en rapport om resultaten av pilotprojektet ur effektivitetssynpunkt, bland annat
 - a) hur effektivt projektet är totalt sett, i fråga om att öka överensstämmelsen med NAFO:s bevarande och verkställande åtgärder,

⁽¹⁾ EGT nr L 301, 14.12.1995, s. 30.

- b) projektets olika beståndsdelars effektivitet,
- c) vilka kostnader satellitövervakning medför,
- d) observatörers värdering av fiskeansträngningen jämfört med resultatet av satellitövervakningen,
- e) en kostnadsnyttoanalys av effektiviteten, där analysen grundas på hur reglerna följs samt mängden av insamlade fiskeförvaltningsdata.

För detta ändamål får kommissionen begära all relevant information från medlemsstaterna.

12. Rapporten enligt punkt 11 skall sändas till NAFO:s sekretariatschef i så god tid att den kan behandlas under NAFO:s årliga möte i september 1997.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3071/95

av den 22 december 1995

om ändring för nittonde gången av förordning (EEG) nr 3094/86 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Enligt artiklarna 2 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk⁽³⁾ skall rådet med beaktande av tillgänglig vetenskaplig expertis besluta om de åtgärder för bevarande som är nödvändiga för att säkerställa att levande marina akvatiska resurser utnyttjas på ett ändamålsenligt, ansvarsfullt och hållbart sätt. I detta syfte får rådet fastställa tekniska anvisningar för fiskeredskap och för hur dessa skall användas.

Det är nödvändigt att ange principer och förfaranden för hur dessa tekniska anvisningar skall fastställas på gemenskapsnivå så att varje medlemsstat kan sköta förvaltningen av fiskeaktiviteterna i de havsområden som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion.

I rådets förordning (EEG) nr 3094/86 av den 7 oktober 1986 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna⁽⁴⁾ fastställs allmänna tekniska regler för fångst och landning av biologiska resurser i de farvatten som där anges.

De fiskeaktiviteter som bedrivs med hjälp av passiva redskap, särskilt bottensatta garn, insnärjningsredskap och grimgarn har ökat kraftigt i Europeiska unionens fiskevatten under de senaste decennierna.

Det finns en ökande tendens att använda nät med allt mindre maskstorlek för bottensatta garn, insnärjningsredskap och grimgarn vilket leder till ökad dödlighet för ungfisk av målarterna för det aktuella fisket.

Denna tendens bör hejdas och de maskstorlekar som anfänds i passiva redskap som bottensatta garn, insnärjningsredskap och grimgarn bör medföra selektiva fångster av målartern eller gruppen av målarter.

De aktuella arternas biologiska egenskaper skiljer sig åt mellan geografiska områden. Dessa olikheter gör det motiverat att vidta olika åtgärder i dessa områden.

En tillräckligt lång övergångsperiod bör föreskrivas för att ge fiskarna den tid som behövs för att anpassa de befintliga redskapen till de nya kraven.

Förordning (EEG) nr 3094/86 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3094/86 skall ändras på följande sätt:

1. Följande punkt 12 skall läggas till i artikel 2:

- a) Bottensatta garn, insnärjningsredskap och grimgarn med en maskstorlek som inte motsvarar någon av de kategorier som anges i bilagorna 6 eller 7 skall vara förbjudna och får inte finnas ombord på fiskefartyg. För grimgarn gäller att den maskstorlek som avses i denna förordning är nätets minsta maskstorlek.
- b) När fångster tas i regionerna 1 och/eller 2 av fiskefartyg som använder bottensatta garn, insnärjningsredskap och/eller grimgarn med en maskstorlek som motsvarar någon av de kategorier som anges i bilaga VI, får inte procentandelen av fångsten ombord uttryckt i hel färskvikt understiga 70 % för någon art eller kombination av arter eller grupper av arter som anges i motsvarande maskstorlekskategori.
- c) När fångster tas i region 3 av fiskefartyg som använder bottensatta garn, insnärjningsredskap och/eller grimgarn med en

⁽¹⁾ EGT nr C 348, 9.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 55.

⁽³⁾ EGT nr L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT nr L 288, 11.10.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr L 225/95 (EGT nr 230, 27.9.1995, s. 11).

maskstorlek som motsvarar någon av de kategorier som anges i bilaga VII, får inte procentandelen av fångsten ombord uttryckt i hel färskvikt understiga 70 % för någon art eller kombination av arter eller grupper av arter som avses i motsvarande maskstorlekskategori.

d) I denna förordning avses med

- i) *bottensatta garn eller insnärjningsredskap*: varje redskap som består av ett enda nätstycke och som är fastsatt i havsbotten på något sätt,
- ii) *grimgarn*: varje redskap som består av två eller flera nätstycken som alla hänger parallellt på en enda huvudlina och som är fastsatt i havsbotten på något sätt.

e) a—d skall inte gälla för fångst av *Salmonidae*-arter och *Agnatha*-arter.

2. Bilagorna VI och VII skall läggas till i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft två år efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detaljföreskrifter för tillämpningen av denna förordning inklusive mätning av maskstorlek skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3760/92 senast den 31 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

BILAGA

"BILAGA VI

Regionerna 1 och 2

Arter/maskstorlek	10-30 mm	50-70 mm	90-99 mm	100-119 mm	120-219 mm	≥ 220 mm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	*	*	*	*	*	*
Ål (<i>Anguilla anguilla</i>)	*	*	*	*	*	*
Skarpsill (<i>Sprattus sprattus</i>)	*	*	*	*	*	*
Taggmakrill (<i>Trachurus trachurus</i>)		*	*	*	*	*
Sill (<i>Clupea harengus</i>)		*	*	*	*	*
Makrill (<i>Scomber scombrus</i>)		*	*	*	*	*
Mullus (<i>Mullidae</i>)		*	*	*	*	*
Horngädda (<i>Belone spp.</i>)		*	*	*	*	*
Havsaborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)			*	*	*	*
Multe (<i>Mugilidae</i>)			*	*	*	*
Sandskädda (<i>Limanda limanda</i>)				*	*	*
Kolja (<i>Melangogramus aeglefinus</i>)				*	*	*
Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>) ⁽²⁾				*	*	*
Skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)				*	*	*
Äkta tunga (<i>Solea vulgaris</i>)				*	*	*
Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)				*	*	*
Bläckfiskar (<i>Sepia spp.</i>)				*	*	*
Torsk (<i>Gadus morrhua</i>)					*	*
Lyrtsorsk (<i>Pollachius pollachius</i>) ⁽³⁾					*	*
Långa (<i>Molva molva</i>)					*	*
Sej (<i>Pollachius virens</i>)					*	*
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>) ⁽³⁾					*	*
Pigghaj (<i>Squalus acanthias</i>)					*	*
Scyliorhinus spp.					*	*
Glasvar (<i>Lepidorhombus spp.</i>)					*	*
Sjurygg (<i>Cyclopterus lumpus</i>)					*	*
Andra						* ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Fångster av marulk (*Lophius spp.*) i ICES-divisionerna VI och VII som behålls ombord och som överstiger 30 % av den totala fångsten från dessa områden skall tas med nät vars maskstorlek är minst 250 mm.

⁽²⁾ I ICES-divisionerna VIIe och VIId skall maskstorleken vara minst 90 mm under en period av två år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

⁽³⁾ I ICES-divisionerna VIIe och VIId skall maskstorleken vara minst 110 mm under en period av två år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

BILAGA VII

Region 3

Arter/maskstorlek	< 40 mm	40-49 mm	50-59 mm	60-79 mm	80-99 mm	≥ 100 mm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	*	*	*	*	*	*
Räkor (<i>Palaemon</i> spp.)	*	*	*	*	*	*
<i>Coris julis</i>	*	*	*	*	*	*
Oxögonfiskar (<i>Boops boops</i>)	*	*	*	*	*	*
Räkor (<i>Penaeus</i> spp.)		*	*	*	*	*
<i>Squilla mantis</i>		*	*	*	*	*
Mullus (<i>Mullidae</i>)		*	*	*	*	*
<i>Dicologlossa cuneata</i>		*	*	*	*	*
Läppfiskar (<i>Labridae</i>)		*	*	*	*	*
Taggmakrill (<i>Trachurus trachurus</i>)			*	*	*	*
Makrill (<i>Scomber scombrus</i>)			*	*	*	*
Skäggtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>)			*	*	*	*
Bläckfiskar (<i>Sepia</i> spp.)			*	*	*	*
Knorrhanar (<i>Triglidae</i>)			*	*	*	*
Havsrudd (<i>Sparidae</i>)				*	*	*
Drakhuvudfiskar (<i>Scorpaenidae</i>)				*	*	*
<i>Microchirus azevia</i>				*	*	*
<i>Ommatostrephidae</i>				*	*	*
Havsål (<i>Conger conger</i>)				*	*	*
<i>Phycis</i> spp.				*	*	*
Slätvar (<i>Scophthalmus rhombus</i>)				*	*	*
<i>Trachinidae</i>				*	*	*
<i>Centracanthidae</i>				*	*	*
Havsaborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)					*	*
Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)					*	*
Piggvar (<i>Psetta maxima</i>)					*	*
Lyrtsk (<i>Pollachius pollachius</i>)					*	*
Flundra (<i>Pleuronectidae</i>)					*	*
Äkta tunga (<i>Solea vulgaris</i>) ⁽¹⁾						*
Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>) ⁽¹⁾						*
Andra ⁽²⁾						*

⁽¹⁾ I ICES-sektionerna VIIIc och IX skall maskstorleken vara minst 80-99 mm. Under en period av två år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall maskstorleken emellertid vara minst 60 mm.

⁽²⁾ Fångster av marulk (*Lophius* spp.) som behålls ombord och som utgör mer än 30 % av den totala fångsten ombord skall tas med nät vars maskstorlek minst 220 mm."

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3072/95

av den 22 december 1995

om den gemensamma organisationen av marknaden för ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
FÖLJANDE FÖRORDNING;

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

1. Den gemensamma jordbrukspolitikens nya inriktning bör utmynna i en bättre jämvikt på marknaderna och i en bättre konkurrenskraft för gemenskapens jordbruk.
2. Den gemensamma organisationen av marknaderna inom rissektorn bör omfatta ett gemensamt prissystem för gemenskapen. Detta system kan förverkligas genom att det fastställs ett interventionspris för paddyris som gäller för hela gemenskapen och till vilket de behöriga organen måste köpa upp det ris som erbjuds dem.
3. Inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan har gemenskapen förbundit sig att progressivt sänka de tullar som härrör från tarifferingen enligt det gamla prissättningssystemet. En sänkning av tullarna bör åtföljas av sänkta priser inom gemenskapen för att gemenskapens produkter skall kunna bibehålla sin konkurrenskraft. För att undvika inkomstbortfall för producenterna till följd av den ovannämnda sänkningen av de institutionella priserna är det lämpligt att införa ett system med kompensationsbetalning för produktionen som beviljas per hektar och syftar till att upprätthålla odlingarnas nuvarande lönsamhetsnivå och vars belopp fastställs på grundval av den planerade prissänkningen samt den konstaterade jordbruksavkastningen i de olika medlemsstaterna under en period som betraktas som representativ. Av denna anledning är det lämpligt att välja det högsta resultatet av

— medeltalet för de tre år som erhålls om avdrag görs för året med den högsta avkastningen och för året med den lägsta avkastningen under perioden 1990/1991 till 1994/1995,

— och medeltalet för de tre åren 1992/1993, 1993/1994 och 1994/1995.

4. Det är nödvändigt att fastställa vissa villkor med avseende på begäran om kompensationsbetalning och att precisera tidpunkten för utbetalning till producenterna.
5. Införandet av det ovan nämnda systemet med kompensationsbetalningar per hektar gör det lämpligt att fastställa en basareal per medlemsstat. Detta fastställande bör återspegla den odlade arealen under det senaste produktionsår för vilket statistik finns tillgänglig. För att beakta torkan är det emellertid lämpligt att för Spaniens och Portugals del ta hänsyn till det senaste tillgängliga året per region med undantag för regioner som drabbas av torka, där det senaste året före torkan skall beaktas. Iakttagandet av maximiarealen kan säkerställas genom att stödet minskas om arealen överskrider och detta i en sådan grad att det har en avskräckande inverkan på producenterna. Såvitt avser Franska Guyana är det lämpligt att fastställa basarealen i enlighet med den som omfattas av den ordning som föreskrivs i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 3763/91 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen⁽³⁾. Ett sådant fastställande gör det möjligt att bibehålla produktionsmål som är förenliga med marknadens behov och att iaktta de åtaganden rörande export som gjorts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan.
6. Det är lämpligt att inrätta en interventionsordning i syfte att åstadkomma jämvikt på marknaden. Interventionsperioden bör begränsas till fyra månader i syfte att bevara interventionens ursprungliga funktion och undvika att den i sig blir en marknad.
7. Det är lämpligt att interventionspriset fortsätter att vara föremål för ett visst antal månatliga höjningar för att kunna ta hänsyn till bl.a. lagerkostnader och finansiella kostnader vid lagring av ris inom gemenskapen samt till behovet av att säkerställa att avyttringen av lager sker i enlighet med marknadens behov.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 14 december 1995 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 23 november 1995 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.

8. Det visar sig lämpligt med ett bidrag för produktion av rissstärkelse och härledda produkter i analogi med vad som föreskrivs för de produkter som anges i artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, med vilka dessa konkurrerar.
9. Förverkligandet av en inre marknad för gemenskapen för rissektorn medför att ett enhetligt system bör upprättas för handeln vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem i samband med interventionssystemet som skulle omfatta ett system för importtullar och exportbidrag är till sin natur i princip sådant att det stabiliserar gemenskapsmarknaden. Detta handelssystem vilar på åtagandena inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan. De olika rissorterna på olika bearbetningsstadier bör betecknas noggrant med KN-nummer, särskilt ris av sorterna indica och japonica. Aktörernas möjligheter att före mottagandet av de berörda leveranserna veta vilken avgift som skall tillämpas skulle underlätta genomförandet av de internationella avtalen.
10. För att ständigt kunna kontrollera handelsrörelserna är det lämpligt att föreskriva att import- och exportlicenser utfärdas samtidigt som en säkerhet ställs som garanterar genomförandet av de transaktioner som licensansökningarna avser.
11. För att undvika eller dämpa de skadliga effekter på gemenskapsmarknaden som import av vissa produkter kan orsaka, kan importen av en eller flera av dessa produkter om vissa villkor är uppfyllda bli föremål för betalning av vissa ytterligare tullar. Det är därför lämpligt att införa bestämmelser härom.
12. Det är lämpligt att ge kommissionen behörighet att öppna och förvalta de tullkvoter som är en följd av internationella avtal.
13. Möjligheten att vid export till tredje länder och inom gränserna för de utfästelser som gjorts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan bevilja ett bidrag som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden kan skydda gemenskapens deltagande i den internationella handeln med ris. Denna möjlighet är underställd begränsningar som uttrycks i kvantiteter och värde.
14. Vid fastställandet av bidraget och genom övervakning av betalningarna inom ramen för bestämmelserna om Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket kan det säkerställas att begränsningarna avseende värde iakttas. Kontrollen kan underlättas genom en obligatorisk förutfastställelse av bidragen, utan att för den skull på förhand avgöra huruvida det finns möjlighet att, när det gäller differentierade bidrag, ändra den förutfastställda bestämmelseorten inom den geografiska zon som den enhetliga bidragsnivån avser. Om bestämmelseorten ändras är det lämpligt att betala det bidrag som tillämpas för den faktiska bestämmelseorten, samtidigt som det utjämnas mot nivån för det belopp som tillämpas för den förutfastställda bestämmelseorten.
15. Övervakningen av de volymmässiga begränsningarna kräver att det införs ett pålitligt och effektivt system för övervakning. För beviljande av bidrag bör exportlicens därför alltid krävas. Beviljandet av bidrag inom de tillgängliga gränserna bör ske enligt den särskilda situationen för var och en av de berörda produkterna. Undantag från denna regel kan inte tillåtas utom för de bearbetade produkter som inte omfattas av bilaga II till fördraget, för vilka de volymmässiga begränsningarna inte är tillämpliga och för verksamhet i form av livsmedelsstöd, eftersom dessa är undantagna från alla begränsningar. För produkter avseende vilka exporten med bidrag troligen inte kommer att överstiga de volymmässiga begränsningarna är det lämpligt att fastställa möjligheter att avvika från de regler som endast avser förvaltningen. Uppföljningen av de kvantiteter som exporteras med hjälp av bidrag under de regleringsår som avses i de ovannämnda internationella åtagandena kommer att säkerställas genom användningen av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.
16. Som ett komplement till det ovan beskrivna systemet bör det, i den mån det är nödvändigt för att systemet skall fungera tillfredsställande, föreskrivas en möjlighet att, om situationen på marknaden så kräver, reglera eller förbjuda användningen av systemet med aktiv och passiv förädling.
17. Systemet med tullar gör det möjligt att avskaffa alla övriga skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser. Systemet med priser och tullar kan dock i vissa fall visa sig vara otillräckligt. För att gemenskapens marknad i sådana fall inte skall lämnas utan skydd mot de störningar som riskerar att uppstå när de tidigare importhindren har avskaffats, bör gemenskapen ha möjlighet att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de utfästelser som gjorts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan.
18. Det bör föreskrivas en möjlighet att vidta åtgärder när gemenskapens marknad på grund av import eller export störs eller hotas av störningar som kan hindra att målen i artikel 39 i fördraget förverkligas.

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1023/95 (EGT nr L 103, 6.5.1995, s. 24).

19. Sänkningen av de gemensamma priserna från och med denna förordnings ikraftträdande riskerar att medföra en störning av den inre marknaden. Det är därför lämpligt att föreskriva en möjlighet för kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika sådana störningar.
20. Utvecklingen av gemenskapsmarknaden inom rissektorn kräver att medlemsstaterna meddelar varandra de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning. Detta är särskilt nödvändigt när det gäller internationella åtaganden.
21. Förverkligandet av en inre marknad som grundar sig på ett gemensamt prissystem skulle äventyras om vissa stöd beviljades. De bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att bedöma de stöd som medlemsstaterna beviljar och att förbjuda de stöd som är oförenliga med den inre marknaden bör därför göras tillämpliga för rissektorn.
22. För att underlätta genomförandet av de planerade åtgärderna bör ett förfarande fastställas genom vilket ett nära samarbete upprättas mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Förvaltningskommittén för spannmål.
23. Den gemensamma organisationen av marknaden för ris måste samtidigt på lämpligt sätt beakta de mål som fastställs i artiklarna 39 och 110 i fördraget.
24. De utgifter som medlemsstaterna har åtagit sig i enlighet med de skyldigheter som åvilar dem på grund av den här förordningen skall finansieras av gemenskapen i överensstämmelse med artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970⁽¹⁾ om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik.
25. Den organisation av den gemensamma marknaden inom rissektorn som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1418/76⁽²⁾ har ändrats flera gånger. Dessa texter är på grund av sitt antal, sin komplicerade karaktär och sin spridning i flera olika nummer av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* svåra att använda och de saknar därigenom den klarhet som bör präglade all lagstiftning. Under dessa förhållanden bör de kodifieras inom ramen för en ny förordning och den ovan nämnda förordning (EEG) nr 1418/76 bör upphävas. Det är lämpligt att upphäva ett stort antal av rådets förordningar som har härletts ur grundförordningen och som numera saknar rättslig grund.

⁽¹⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1530/95 (EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 5).

26. Systemet med kompensationsbetalning förutsätter övervakning. För att en effektiv kontroll skall kunna garanteras bör det föreskrivas att detta stödsystem införs i det integrerade förvaltnings- och kontrollsystem som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3508/92⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall utgöras av ett pris- och handelssystem och omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) 1006 10 21 1006 10 23 1006 10 25 1006 10 27 1006 10 92 1006 10 94 1006 10 96 1006 10 98	Ris med ytterskal (paddy)
1006 20	Råris ("cargo rice" eller "brown rice")
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris
c) 1102 30 00 1103 14 00 1103 29 50 1104 19 91 1108 19 10	Finmalet mjöl av ris Krossgryn och fingryn av ris Pelletar av ris Risflingor Risstärkelse

2. I denna förordning avses med paddyris, råris, delvis slipat ris, helt slipat ris, rundkornigt ris, mellankornigt ris och brutet ris de produkter som anges i bilaga A.

AVDELNING I

PRISSYSTEM

Artikel 2

Regleringsåret för samtliga produkter som anges i artikel 1 skall börja den 1 september och sluta den 31 augusti påföljande år.

⁽³⁾ EGT nr L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3235/94 (EGT nr L 338, 28.12.1994, s. 16).

Artikel 3

1. För paddyris skall interventionspriset fastställas till följande:

- 351,00 ecu/ton för regleringsåret 1996/97,
- 333,45 ecu/ton för regleringsåret 1997/98,
- 315,90 ecu/ton för regleringsåret 1998/99,
- 298,35 ecu/ton för regleringsåret 1999/2000 och påföljande regleringsår.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fastställa interventionspriset för en definierad standardkvalitet.

2. Interventionspriset skall vara föremål för månatliga höjningar under var och en av de fyra månader som anges i artikel 4.1. Det pris som sålunda erhålls för juli månad skall förbli gällande till och med den 31 augusti. Beloppen för de månatliga höjningarna skall bestämmas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 43.2 i fördraget.

3. Interventionspriset skall fastställas för grossistledet för varor levererade fritt lager, inte lossade. Det skall gälla för alla interventionsorter som anges för tillämpningen av artikel 8.

Artikel 4

1. Under perioden från och med den 1 april till och med den 31 juli skall interventionsorganen köpa upp de kvantiteter paddyris som erbjuds dem, förutsatt att det erbjudna riset uppfyller villkor som skall fastställas, särskilt i fråga om kvantitet och kvalitet.

2. Om kvaliteten på det paddyris som bjuds ut till försäljning avviker från den standardkvalitet för vilken interventionspriset har fastställts, skall interventionspriset justeras med hjälp av tillägg eller avdrag. I syfte att säkerställa produktion av olika sorter kan tillägg eller avdrag som skall tillämpas på interventionspriset fastställas.

3. På villkor som skall fastställas skall interventionsorganen till försäljning bjuda ut det paddyris som köpts upp i enlighet med punkt 1 för export till tredje land eller försörjning av den inre marknaden.

Artikel 5

Beslut kan fattas om särskilda åtgärder för att

- undvika alltför omfattande tillämpning av artikel 4 i vissa regioner inom gemenskapen,
- uppväga bristen på paddyris till följd av naturkatastrofer.

Artikel 6

1. Gemenskapens risproducenter kan göra anspråk på kompensationsbetalning på de villkor som fastställs i denna artikel och enligt förfaranden som skall fastställas.

2. Kompensationsbetalningen skall fastställas decentraliserat per hektar areal som är bestådd med ris.

3. Beloppen för kompensationsbetalningen fastställs nedan.

ecu/ha	1997/98	1998/99	1999/2000
Spanien	111,44	222,89	334,33
Frankrike			
— moderlandet	96,35	192,70	289,05
— Guyana	131,80	236,60	395,40
Grekland	131,27	262,55	393,82
Italien	106,00	212,00	318,01
Portugal	106,18	212,36	318,53

För att åstadkomma en bättre inriktning av produktionen kan de belopp som avser kompensationsbetalningen differentieras genom tillämpning av tillägg eller avdrag efter sort.

Kompensationsbetalningen skall erläggas mellan den 16 oktober och den 31 december närmast efter det att innevarande regleringsår har börjat.

4. Det skall införas en nationell basareal för varje producentmedlemsstat. För Frankrikes del skall dock två basarealer inrättas, den ena för moderlandet, den andra för Guyana. Basarealerna skall bestämmas enligt följande:

Spanien:	104 973 ha
Frankrike:	
— moderlandet:	24 500 ha
— Guyana:	5 500 ha
Grekland:	24 891 ha
Italien:	239 259 ha
Portugal:	34 000 ha

5. Om de arealer som har avsatts för ris under ett år överstiger någon av de basarealer som anges i punkt 4 skall för samma produktionsår på alla producenter på den berörda basarealen tillämpas en nedsättning av kompensationsbetalningen som uppgår till

- tre gånger den nivå med vilken arealen överskrider om denna understiger 1 %,
- fyra gånger den nivå med vilken arealen överskrider om denna överstiger eller är lika med 1 % men understiger 3 %,
- fem gånger den nivå med vilken arealen överskrider om denna är lika med eller överstiger 3 % men understiger 5 %,

— sex gånger den nivå med vilken arealen överskrids om denna är lika med eller överstiger 5 %.

Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 22 i denna förordning, fastställa storleken på de nedsättningar som skall tillämpas.

Medlemsstaterna bör för varje basareal tillhandahålla kommissionen detaljerade uppgifter fördelade på sort avseende arealer, avkastning, produktion samt risodlarnas och riskvarnarnas lager. Uppgifterna bör grunda sig på ett av medlemsstaterna infört, skött och kontrollerat system med obligatoriska deklARATIONER som lämnas av risodlarna och riskvarnarna.

Artikel 7

1. På villkor som skall fastställas kan ett produktionsbidrag beviljas för stärkelse och vissa härledda produkter som erhålls ur ris och brutet ris och som används vid tillverkningen av vissa varor.

2. Det bidrag som avses i punkt 1 skall fastställas regelbundet.

Artikel 8

I enlighet med det förfarande som anges i artikel 22 skall tillämpningsföreskrifter fastställas för denna avdelning, särskilt följande:

- a) Den förteckning över interventionsorter som föreskrivs i artikel 3 andra stycket. Denna förteckning skall antas efter samråd med de berörda medlemsstaterna och skall särskilt omfatta interventionsorter i zoner med produktionsöverskott där tillräckliga lokaler och tillräcklig teknisk utrustning kan tillhandahållas och som ligger på ett lämpligt ställe ur transportsynpunkt.
- b) Tillämpningsföreskrifterna för artikel 4. Dessa skall särskilt omfatta
 - den minimikvalitet och den minimikvantitet som skall krävas vid intervention,
 - de tillägg och avdrag som är tillämpliga vid intervention,
 - förfaranden och villkor för interventionsorganens övertagande samt övriga bestämmelser om intervention,
 - förfaranden och villkor för interventionsorganens utbudande till försäljning.
- c) Naturen och tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i artikel 5.
- d) Tillämpningsföreskrifterna för artikel 6 och de tillägg och avdrag som är tillämpliga på kompensationsbetalningen.
- e) Tillämpningsföreskrifterna i artikel 7 samt fastställandet av bidragen och av förteckningen över de produkter som föreskrivs i den artikeln.

AVDELNING II

SYSTEM FÖR HANDEL MED TREDJE LÄNDER

Artikel 9

1. All import till gemenskapen eller export från gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1 skall ske under förutsättning att en import- eller exportlicens uppvisas.

Licensen skall utfärdas av medlemsstaterna till den som är berörd och som ansöker om detta, oavsett hans etableringsort i gemenskapen och utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som fastställts avseende tillämpningen av artiklarna 13 och 14.

Import- och exportlicenserna skall gälla inom hela gemenskapen. Utfärdandet av dessa licenser skall ske på villkor att det ställs en säkerhet som garanterar att importen eller exporten sker under licensens giltighetstid och som, utom i fall av force majeure, är helt eller delvis ianspråktagen om transaktionen inte genomförs eller endast delvis genomförs inom denna period.

2. Licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 10

1. För leveranser från medlemsstaterna till det franska utomeuropeiska departementet Réunion av produkter som omfattas av KN-nummer 1006 (med undantag för nr 1006 10 10), som är avsedda att konsumeras där, som härrör från medlemsstaterna och som befinner sig i en av de situationer som avses i artikel 9.2 i fördraget får subventioner fastställas.

Subventionsbeloppet skall fastställas med beaktande av försörjningsbehovet på marknaden i Réunion och på grundval av den befintliga skillnaden mellan noteringarna eller priserna på de berörda produkterna på världsmarknaden och noteringarna eller priserna på dessa produkter på gemenskapsmarknaden samt, om nödvändigt, priserna för dessa produkter fritt ön Réunion.

Subventionen skall beviljas på begäran av den berörda parten. Den kan i förevarande fall fastställas genom anbudsinfordran. Anbudsinfordran skall avse subventionsbeloppet.

Subventionen skall fastställas regelbundet enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22. Om nödvändigt kan kommissionen emellertid under en mellanliggande period på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ändra subventionen.

2. Bestämmelserna om finansieringen av gemenskapens jordbrukspolitik skall tillämpas på den subvention som föreskrivs i punkt 1.

3. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 11

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

2. Som undantag från punkt 1 skall importavgiften

a) för råris som omfattas av KN-nummer 1006 20 vara lika med det inköpspris vid intervention som gäller vid importtillfället, höjt med

— 80 % när det gäller råris som omfattas av KN-nummer 1006 20 17 och 1006 20 98,

— 88 % när det gäller råris som omfattas av andra KN-nummer än 1006 20 17 och 1006 20 98,

minskat med importpriset,

b) för slipat ris enligt KN-nummer 1006 30 vara lika med det interventionspris som gäller vid importtillfället, höjt med en procentsats som skall beräknas, och minskat med importpriset.

Avgiften får emellertid inte vara högre än tullsatserna i Gemensamma tulltaxan.

Den procentsats som avses under b skall beräknas genom att respektive procentsatser som avses under a justeras i förhållande till omräkningskurserna, bearbetningskostnaderna och värdet av biprodukterna varvid det sålunda erhållna beloppet höjs med ett belopp för att skydda industrin.

3. Som undantag från punkt 1

a) skall ingen avgift tas ut vid import till det franska utomeuropeiska departementet Réunion av produkter som omfattas av KN-nummer 1006 10, 1006 20 och 1006 40 00 som är avsedda att konsumeras där,

b) skall koefficienten 0,30 tillämpas på den tull som tas ut vid import till det franska utomeuropeiska departementet Réunion av produkter som omfattas av KN-nummer 1006 30 som är avsedda att konsumeras där.

4. Förfarandena för tillämpning av denna artikel skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22. Dessa förfaranden omfattar särskilt

— fastställande av omräkningskurserna för ris på olika bearbetningsstadier, bearbetningskostnaderna och värdet på de biprodukter som avses i punkt 2,

— fastställande av belopp för att skydda industrin och de nödvändiga bestämmelserna för att bestämma och beräkna importpriserna och kontrollera dessas riktighet,

— möjligheten att, om det visar sig lämpligt, i vissa bestämda fall, ge aktörerna möjlighet att känna till vilken avgift som skall tillämpas innan leveransen i fråga tas emot.

Artikel 12

1. För att undvika eller dämpa de skadliga effekter som import av vissa av de i artikel 1 angivna produkterna kan ha på gemenskapsmarknaden, skall import av en eller flera av dessa produkter till den i artikel 11 föreskrivna tullsatsen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2, bli föremål för betalning av en tilläggsimporttull om de villkor som är en följd av artikel 5 i det jordbruksavtal som ingåtts i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan är uppfyllda, utom när importen inte riskerar att orsaka störningar på gemenskapsmarknaden eller effekterna skulle bli oproportionerligt stora i förhållande till det uppställda målet.

2. De utlösande priserna under vilka en tilläggsimporttull kan påföras skall vara de som gemenskapen har meddelat Världshandelsorganisationen.

De utlösande volymer som skall överskridas för att en tilläggsimporttull skall påföras skall fastställas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregått det år när de skadliga effekter som avses i punkt 1 uppträder eller riskerar att uppträda.

3. De importpriser som skall beaktas vid påförande av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av importpriserna cif för leveransen i fråga.

För detta ändamål skall importpriserna cif kontrolleras på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

4. Kommissionen skall fastställa förfaranden för tillämpning av denna artikel enligt det förfarande som anges i artikel 22. Förfarandena skall särskilt avse

a) produkter för vilka en tilläggsimporttull skall tillämpas i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet samt de särskilda bestämmelser som skall tillämpas på de produkter som avses i artikel 11.2, särskilt bestämmelserna om fastställande av de importpriser som skall beaktas för att tillämpa en tilläggsimporttull,

b) fastställandet av representativa priser och andra nödvändiga kriterier för att säkerställa tillämpningen av punkt 1 i överensstämmelse med artikel 5 i det nämnda avtalet.

Artikel 13

1. I den mån det är nödvändigt för att möjliggöra export av de produkter som anges i artikel 1, i obearbetad form eller i form av de varor som anges i bilaga B, på grundval av noteringar eller priser på dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som anges i de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Exportbidraget för de produkter som anges i artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilaga B får inte vara högre än det som tillämpas för dessa produkter när de exporteras i obearbetad form.

2. I fråga om tilldelningen av de kvantiteter som får exporteras med bidrag skall den metod användas som

- a) är bäst anpassad till produktens natur och till marknadssituationen i fråga och som möjliggör den mest effektiva användning av de tillgängliga resurserna som är möjlig med beaktande av effektiviteten och strukturen hos gemenskapens export, utan att för den skull göra skillnad mellan små och stora aktörer,
- b) ur administrativ synpunkt är den minst betungande för aktörerna med tanke på de krav som ställs på förvaltningen,
- c) gör det möjligt att undvika all diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Bidraget skall vara detsamma för hela gemenskapen. Det får differentieras beroende på bestämmelseorterna om situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Bidragen skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22. Fastställandet får särskilt ske

- a) regelbundet,
- b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka förfarandet har föreskrivits tidigare.

Under den mellanliggande perioden kan kommissionen, om nödvändigt, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ändra de bidrag som fastställs regelbundet.

De bidrag som regelbundet fastställs för de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b skall fastställas minst en gång per månad.

4. Bidragen skall fastställas med beaktande av följande faktorer:

- a) Situation och utvecklingsperspektiv
 - avseende priserna och tillgången på ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden,
 - avseende priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden.
- b) Målen för den gemensamma organisationen av marknaden för ris, som är att säkerställa en balanserad situation på marknaden och en naturlig utveckling av priserna och handeln.
- c) Begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.
- d) Fördelen med att undvika störningar på gemenskapsmarknaden.
- e) Ekonomiska aspekter av planerad export.

När bidraget fastställs skall hänsyn särskilt tas till behovet av att åstadkomma balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter när det gäller export av bearbetade varor till tredje länder och användningen av produkter från dessa länder som är tillåten enligt det s.k. förädlingsystemet.

5. För de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b skall bidragen fastställas i enlighet med följande särskilda kriterier:

- a) De priser som tillämpas för dessa produkter på olika representativa exportmarknader inom gemenskapen.
- b) De mest förmånliga noteringar som konstateras på de olika marknaderna i de importerande tredje länderna.
- c) De mest förmånliga kostnaderna för saluföring och transport från gemenskapens marknader som avses under a fram till hamnar eller andra exportorter i gemenskapen som har kommunikationer med dessa marknader samt kostnader för tillträde till världsmarknaden.

6. Om bidraget fastställs genom anbudsinfordran skall infordran avse bidragsbeloppet.

7. För de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i obearbetad form skall bidrag beviljas endast på begäran och mot företeende av exportlicensen för produkterna.

8. Det bidragsbelopp som tillämpas för export av de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i obearbetad form skall vara det som gäller den dag då licensansökan lämnas in och, när det gäller ett differentierat bidrag, det bidrag som tillämpas samma dag

- a) för den bestämmelseort som anges på licensen, eller
- b) för den faktiska bestämmelseorten, om denna inte är densamma som den bestämmelseort som anges på

licensen. I detta fall får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som tillämpas för den bestämmelseort som anges på licensen.

För att undvika otillbörligt utnyttjande av den flexibilitet som föreskrivs i denna punkt får lämpliga åtgärder vidtas.

9. Bestämmelserna i punkterna 7 och 8 får utsträckas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som anges i bilaga B, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93⁽¹⁾.

10. Undantag kan göras från punkterna 7 och 8 för de produkter som anges i artikel 1 och bidrag utgår inom ramen för åtgärder för livsmedelsstöd, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

11. Förutom undantag som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 22 avseende de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b, skall det bidrag som tillämpas i överensstämmelse med punkt 4 justeras i förhållande till nivån på de månatliga höjningar som tillämpas på interventionspriset och, i förekommande fall, i förhållande till variationer för detta pris beroende på bearbetningsstadium med hjälp av tillämplig omräkningskurs.

Ett korrektionsbelopp får fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 22. När det är nödvändigt får kommissionen emellertid ändra korrektionsbeloppen.

Bestämmelserna i de föregående styckena får helt eller delvis tillämpas på var och en av de produkter som anges i artikel 1.1 c samt på de produkter som anges i artikel 1 som exporteras i form av de varor som anges i bilaga B. I detta fall skall den justering som avses i första stycket korrigeras med en koefficient som uttrycker förhållandet mellan basproduktens kvantitet och den kvantitet basprodukt som ingår i den bearbetade produkt som exporteras eller som använts i den exporterade varan.

12. Bidraget för de produkter som avses i artikel 1 a och 1 b skall betalas när bevis framläggs för att produkterna

— har ursprung i gemenskapen, i den mån det rör sig om paddryis eller råris, utom vid tillämpning av punkt 13,

— har exporterats utanför gemenskapen,
och

— i fråga om ett differentierat bidrag har nått den bestämmelseort som anges på licensen eller en annan bestämmelseort för vilken ett bidrag har fastställts, utan att det påverkar punkt 8 b. Undantag till denna regel får dock föreskrivas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22, förutsatt att sådana villkor som skall bestämmas erbjuder likvärdiga garantier och är uppfyllda.

Ytterligare bestämmelser får fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

13. Inget bidrag skall beviljas vid export av paddryis och råris som importerats från tredje länder och återexporteras till tredje länder, utom om exportören lämnar bevis på

— identitet för den produkt som skall exporteras och den tidigare importerade produkten,

— uppbörd av alla importtullar vid importen av denna produkt.

I detta fall skall bidraget för var och en av produkterna vara lika med de avgifter som togs ut vid importen om dessa är lägre än det tillämpliga bidraget. Om de avgifter som togs ut vid importen är högre än det tillämpliga bidraget skall bidraget vara lika med det senare.

14. Iakttagandet av de volymbegränsningar som härrör från avtal slutna i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som föreskrivs i dem och som är tillämpliga för ifrågavarande produkter. När det gäller iakttagandet av de förpliktelser som härrör från avtal slutna inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall licensernas giltighetstid inte påverkas av att en referensperiod tar slut.

15. Förfaranden för tillämpning av denna artikel, inbegripet bestämmelser rörande omfördelningen av exporterade kvantiteter som inte har tilldelats eller inte har använts, särskilt de som rör den justering som avses i punkt 11, skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22. Ändringen av bilaga B skall göras enligt samma förfarande. Bestämmelserna om tillämpningen av punkt 7 för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilagan skall dock fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 14

1. I den mån det är nödvändigt för att den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall fungera på ett tillfredsställande sätt, får rådet på förslag från kommissionen och i enlighet med det röstningsförfarande som avses i artikel 43.2 i fördraget i särskilda fall helt eller delvis förbjuda användningen av systemen med aktiv eller passiv förädling för de produkter som avses i artikel 1.

2. Som undantag till punkt 1 skall kommissionen, om den situation som avses i punkt 1 är utomordentligt alarmerande och om gemenskapsmarknaden störs eller riskerar att störas på grund av systemet med aktiv eller passiv förädling, på begäran av en medlemsstat eller på

⁽¹⁾ EGT nr L 318, 20.12.1993, s. 18.

eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder, vilkas giltighetstid inte får överstiga sex månader och vilka skall meddelas rådet och medlemsstaterna och vara omedelbart tillämpliga. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut inom en vecka från det att begäran mottogs.

3. Varje medlemsstat får inom en vecka från dagen för meddelande hänskjuta kommissionens beslut till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har fattat ett beslut inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda bestämmelserna för dennas tillämpning gäller vid klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som tillämpningen av denna förordning leder till, inbegripet de definitioner som förtecknas i bilaga A, skall infogas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller fastställs i kraft av en av dess bestämmelser skall det vara förbjudet att

- ta ut avgifter med motsvarande verkan som en tull,
- tillämpa kvantitativa restriktioner vid import eller vidta åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. När noteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1.1 a eller 1.1 b når gemenskapens prinsnivå och när denna situation kan komma att bestå och förvärras och därigenom störa eller hota att störa gemenskapens marknad, får lämpliga åtgärder vidtas.

2. Noteringarna eller priserna på världsmarknaden når gemenskapens prinsnivå när de närmar sig eller överskrider interventionspriset, höjt med

- 80 % i fråga om råris som omfattas av KN-nummer 1006 20 17 eller 1006 20 98, och
- 88 % i fråga om råris som omfattas av andra KN-nummer än 1006 20 17 eller 1006 20 98.

3. Den situation som avses i punkt 1 kan komma att bestå eller förvärras om obalans konstateras mellan

utbud och efterfrågan och om denna obalans hotar att bli långvarig, med hänsyn till den överskådliga utvecklingen av produktionen och marknadspriserna.

4. Gemenskapens marknad är störd eller hotas av störningar på grund av den situation som avses i de föregående punkterna, om den höga prinsnivån i den internationella handeln hindrar import av de produkter som anges i artikel 1 till gemenskapen, eller om den framkallar ett utflöde av dessa produkter utanför gemenskapen så att marknadens stabilitet eller en säker försörjning hotas.

5. När villkoren i denna artikel är uppfyllda får följande åtgärder vidtas:

- Tillämpning av en exportavgift. En särskild exportavgift får dessutom vara föremål för anbudsinfordran avseende en bestämd kvantitet.
- Fastställande av en tidsfrist för utfärdandet av exportlicenser.
- Suspension helt eller delvis av exportlicenserna.
- Suspension helt eller delvis av begäran om utfärdande av de exportlicenser som befinner sig under behandling.

Det skall bestämmas om upphävande av dessa åtgärder senast när det konstateras att det villkor som avses i punkt 2 inte har uppfyllts under de tre senaste veckorna.

6. Vid fastställande av exportavgiften för de produkter som anges i artikel 1.1 a eller 1.1 b skall följande faktorer beaktas:

- a) Situationen och utvecklingsperspektiven
 - avseende rispriserna och tillgängligheten på gemenskapsmarknaden,
 - avseende priserna på ris och produkter av ris på världsmarknaden.
- b) Målen för den gemensamma organisationen av marknaden för ris, som är att säkra en balanserad situation på marknaden avseende försörjning och handel.
- c) Fördelen med att undvika störningar på gemenskapsmarknaden.
- d) De ekonomiska aspekterna av exporten.

7. Vid fastställandet av exportavgiften för de produkter som anges i artikel 1.1 c skall faktorerna i punkt 6 tillämpas. Hänsyn bör dessutom tas till följande faktorer:

- a) De priser som tillämpas för brutet ris på gemenskapens olika marknader.

b) De kvantiteter brutet ris som behövs för att tillverka produkterna i fråga och i förevarande fall biprodukternas värde.

c) Försäljningsmöjligheter och -villkor för produkterna i fråga på världsmarknaden.

8. Om situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på vissa marknader nödvändiggör det, kan exportavgiften differentieras.

9. Den exportavgift som skall tas ut är den som är tillämplig på exportdagen. Den avgift som är tillämplig den dag då licensansökan lämnas in skall emellertid tillämpas, om den sökande lämnar in ansökan om detta samtidigt med licensansökan, för export som genomförs under licensens giltighetstid.

10. För export som sker inom ramen för livsmedelsstöd vid tillämpningen av artikel 13.10 skall ingen avgift tillämpas.

11. Tillämpningsföreskrifterna till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 22.

Enligt samma förfarande och för var och en av produkterna

— skall det bestämmas om fastställande av de åtgärder som avses i punkt 5 och om upphävande av de åtgärder som avses i andra och tredje strecksatsen i den punkten,

— skall exportavgiften fastställas regelbundet.

Kommissionen får vid behov fastställa eller ändra exportavgiften.

12. Kommissionen får i nödfall vidta de åtgärder som avses i punkt 5 tredje och fjärde strecksatserna. Den skall meddela medlemsstaterna sitt beslut och offentliggöra det genom anslag i kommissionens huvudkontor. Beslutet medför att de vidtagna åtgärderna skall tillämpas för produkterna i fråga från och med den dag som anges för det ändamålet om dagen infaller efter meddelandet. Beslut som fattas avseende åtgärderna i punkt 5 tredje strecksatsen är tillämpliga under högst sju dagar.

Artikel 17

1. Om gemenskapens marknad för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export utsätts för eller hotas av allvarliga störningar som kan äventyra de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas vid handel med tredje länder tills en sådan störning eller ett sådant störningshot har upphört.

Rådet skall på förslag från kommissionen i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och närmare ange de fall då och inom vilka gränser medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som anges i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder. Åtgärderna skall meddelas medlemsstaterna och skall vara omedelbart tillämpliga. Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut inom tre arbetsdagar från det att begäran mottogs.

3. Varje medlemsstat får inom tre arbetsdagar från meddelandedagen hänskjuta den av kommissionen beslutade åtgärden till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva den ifrågakvarande åtgärden.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas med iakttagande av de förpliktelser som härrör från avtal slutna i överensstämmelse med artikel 228.2 i fördraget.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

De varor som anges i artikel 1 som framställs eller erhålls ur produkter som inte omfattas av artiklarna 9.2 och 10.1 i fördraget skall inte få omsättas fritt inom gemenskapen.

Artikel 19

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall artiklarna 92—94 i fördraget gälla för produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 20

Artikel 40.4 i fördraget och de bestämmelser som antagits för genomförandet av artikel 40 skall, i den mån garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garanti-fonden för jordbruket berörs, tillämpas på de franska utomeuropeiska departementen för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 21

Medlemsstaterna och kommissionen skall ge varandra de upplysningar som är nödvändiga för genomförandet av

denna förordning. Förfarandena för överlämnande av spridning av sådana upplysningar skall antas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Artikel 22

När det förfarande som fastställs i denna artikel skall följas skall ordföranden hänskjuta ärendet till Förvaltningskommittén för spannmål, nedan kallad "kommittén", som inrättades genom artikel 22 i förordning (EEG) nr 1766/92, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Alla bestämmelser i artiklarna 22 och 23 i ovannämnda förordning rörande kommittén är tillämpliga.

Artikel 23

Kommittén får behandla alla andra frågor som tas upp av ordföranden antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 24

Denna förordning skall tillämpas på ett sådant sätt att lämplig hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

Artikel 25

1. Bilaga B till förordning (EEG) nr 1418/76 ersätts från och med den 1 januari 1996 med bilaga B till denna förordning.

2. Förordning (EEG) nr 1418/76 upphör att gälla från och med regleringsåret 1996—1997.

3. Hänvisningar till denna förordning som enligt punkt 2 upphör att gälla skall betraktas som hänvisningar till denna förordning.

Hänvisningar till artiklarna i nämnda förordning skall läsas enligt den jämförelsetabell som anges i bilaga C.

4. Följande förordningar upphör att gälla från och med regleringsåret 1996/97:

— Förordning (EEG) nr 1422/76⁽¹⁾

— Förordning (EEG) nr 1424/76⁽²⁾

— Förordning (EEG) nr 1425/76⁽³⁾

— Förordning (EEG) nr 1426/76⁽⁴⁾

— Förordning (EEG) nr 3878/87⁽⁵⁾

5. För att underlätta övergången från det nuvarande systemet för den gemensamma organisationen av marknaden för ris till det system som är en följd av denna förordning eller för att underlätta övergången från ett regleringsår till ett annat under regleringsåren 1996/97 och 1997/98 får kommissionen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23, vidta alla övergångsåtgärder som den anser vara nödvändiga.

6. I artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 3508/92 skall följande strecksats läggas till:

”— till systemet för stöd till risproducenterna, upprättat genom artikel 6 i förordning (EEG) nr 3072/95 (*)

(*) EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.”

Artikel 26

De åtgärder som fastställs i denna förordning skall anses vara interventioner i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 729/70.

Artikel 27

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1996/97 med undantag för bestämmelserna i artiklarna 5 samt 25.1 och 25.5, vilka skall tillämpas från och med den 1 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 20.

⁽³⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 28.

⁽⁵⁾ EGT nr L 363, 24.12.1987, s. 3.

BILAGA A

DEFINITIONER

1. a) *Paddyris*: ris som efter tröskning har skalet kvar.
 - b) *Råris*: paddyris från vilket endast skalet har avlägsnats. Exempel på ris som omfattas av denna definition är ris med handelsbeteckningarna "brown rice", "cargo rice", "loonzain" och "riso sbramato".
 - c) *Delvis slipat ris*: paddyris från vilket skalet, en del av grodden och hela eller delar av de yttre skikten av fruktväggen, men inte de inre skikten, har avlägsnats.
 - d) *Helt slipat ris*: paddyris från vilket skalet, hela de yttre och inre skikten av fruktväggen, hela grodden vad avser mellan- och långkornigt ris, och vad avser rundkornigt ris åtminstone en del av grodden, har avlägsnats, men där högst 10 % av kornen får ha kvar vita längsgående strimmor.
2. a) *Rundkornigt ris*: ris vars korn som längst är 5,2 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är mindre än 2.
 - b) *Mellankornigt ris*: ris vars korn är längre än 5,2 mm men som längst 6,0 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är mindre än 3.
 - c) *Långkornigt ris*:
 - A) ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är större än 2 men mindre än 3,
 - B) ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är större än eller lika med 3,
 - d) *Mätning av kornen*: kornens mått bestäms för helt slipat ris enligt följande metod:
 - i) Ett representativt prov tas från varupartiet.
 - ii) Provet siktas så att hela korn återstår, däri inbegripet omogna korn.
 - iii) Två mätningar genomförs om vardera 100 korn och genomsnittet beräknas.
 - iv) Resultatet uttrycks i mm och avrundas till en decimal.
3. *Brutet ris*: korndelar vars längd inte överstiger tre fjärdedelar av de hela kornens genomsnittliga längd.

BILAGA B

KN-nummer	Varuslag
0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och gräde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär eller nötter
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao
1704 90 51 till 1704 90 99	— — Andra
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av undernummer 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 och 1806 90 90
1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakaopulver eller innehåller mindre än 50 viktprocent kakaopulver, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401 till 0404, som inte innehåller kakaopulver eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakaopulver beräknat på en helt fettfri bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och canneloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 20 91	— — — Kokta
1902 20 99	— — — Andra
1902 30	— Andra pastaprodukter
1902 40 90	— — Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn, förkokt eller på annat sätt beredd, inte innehållande kakao, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutisk bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 90 20	Nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än potatisprodukter som omfattas av nr 2006
2004 10 91	— — — Potatis i form av mjöl eller flingor
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter som omfattas av nr 2006
2005 20 10	— — Potatis i form av mjöl eller flingor
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2008 11 10	— — — Jordnötssmör

KN-nummer	Varuslag
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte, rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
2101 12	— — Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe
2101 20 92 2101 20 98	— — — Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte
2105 00	Glassvaror för konsumtion inte ens innehållande kakao
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
ex 3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (t.ex. förklistrad eller förestrad stärkelse); lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse, med undantag av företrad eller förestrad stärkelse enligt undernummer 3505 10 50; klister på basis av stärkelse eller modifierad stärkelse, dextrin eller annan stärkelse eller modifierad stärkelse
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
3809 10	— På basis av stärkelse eller stärkelseprodukter

BILAGA C

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 1418/76	Denna förordning	Förordning (EEG) nr 1418/76	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1	Artikel 10	Artikel 9
Artikel 2	Artikel 2	Artikel 11	Artikel 10
Artikel 3	Artikel 3.1	Artikel 12	Artikel 11
Artikel 4:		Artikel 13	Artikel 12
4.1	Artikel 3.3	Artikel 14	Artikel 13
4.2 och 4.3 b, 4.3 c och 4.3 d	—	Artikel 15	Artikel 14
4.3 a	Artikel 8 a	Artikel 16	Artikel 15
Artikel 5:		Artikel 17	Artikel 16
5.1	Artikel 4.1	Artikel 18	Artikel 17
5.2 första stycket	—	Artikel 23	Artikel 18
5.2 andra stycket	Artikel 4.2	Artikel 24	Artikel 19
5.3	Artikel 4.3	Artikel 25	—
5.4	—	—	Artikel 20
5.5	Artikel 8 b	—	—
Artikel 6 första stycket	Artikel 5	Artikel 25 a	—
Artikel 6 andra stycket	Artikel 8 c	Artikel 26	Artikel 21
Artikel 7	Artikel 3.2	Artikel 27	Artikel 22
—	Artikel 6	Artikel 28	Artikel 23
Artikel 8	—	Artikel 29	Artikel 24
Artikel 8 a	—	Artikel 30	Artikel 25
Artikel 9:		—	Artikel 26
9.1 och 9.2	Artikel 7	Artikel 31	Artikel 27
9.3	Artikel 8 c	Bilaga A	Bilaga A
—	Artikel 8 e	Bilaga B	Bilaga B
		Bilaga C	Bilaga C

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3073/95

av den 22 december 1995

om fastställande av standardkvaliteten för ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Interventionspriset för paddyris bör motsvara en standardkvalitet. Denna kvalitet har fastställts genom rådets förordning (EEG) nr 1423/76 av den 21 juni 1976 om fastställande av standardkvaliteter för ris och brutet ris⁽²⁾.

Med tanke på utvecklingen av efterfrågan på ris på gemenskapsmarknaden liksom den inriktning som reformen av den gemensamma organisationen av marknaden fått, är det, vad kvaliteten beträffar, lämpligt att vid det nya fastställandet av standardkvaliteten ta hänsyn till både de kvalitativa egenskaper som kännetecknar det ris som odlas i gemenskapen och de mest representativa importkvaliteterna. Dessa faktorer kommer liksom övriga faktorer i reformen av den gemensamma organisationen av marknaden att medföra att kraven höjs och att den ordning som föreskrivs i den angivna förordningen ersätts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den standardkvalitet på paddyris för vilken interventionspriset fastställs skall ha följande egenskaper:

a) ris, luktfritt, av sund och god handelskvalitet,

b) vattenhalt: 14 % under 1996–1997 och 13 % under 1997–1998,

c) utbytet av helt slipat ris är fastställt till 63 viktprocent i hela korn (med en tolerans på 3 % klippta korn), varav en viktandel korn av helt slipat ris som inte är av felfri kvalitet:

*Från och
med
1996/1997 1997/1998*

— kritaktiga paddyriskorn (KN-nummer 1006 10)		
— enligt KN-nummer 1006 10 27 och 1006 10 98	2 %	1,5 %
— enligt andra KN-nummer än 1006 10 27 och 1006 10 98	2,5 %	2 %
— rödstrimmiga korn:	1,00 %	
— fläckiga korn:	0,50 %	
— missfärgade korn:	0,25 %	
— gula korn:	0,02 %	
— ambrafärgade korn:	0,05 %	

Artikel 2

Vid tillämpningen av denna förordning skall korn som inte är av felfri kvalitet definieras i bilagan.

Artikel 3

Förordning (EEG) nr 1423/76 upphävs. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 1423/76 skall uppfattas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

För rådet

L. ATIENZA SERNA

Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 18 i detta nummer av EGT.

⁽²⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 20. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT nr. L 349, 31.12.1994, s. 105).

BILAGA

DEFINITION AV KORN OCH BRUTET RIS SOM INTE ÄR AV FELFRI KVALITET

A. *Hela korn:*

Korn från vilka endast en del av tanden har avlägsnats, oberoende av de egenskaper som varje bearbetningsled åstadkommer.

B. *Klippta korn:*

Korn från vilka hela tanden har avlägsnats.

C. *Brutna korn eller brutet ris:*

Korn från vilka en större del än tanden har avlägsnats. Brutet ris inbegriper

- grovt brutet ris (delar av korn, vilkas längd är lika med eller större än halva kornet men som inte utgör ett helt korn),
- medelfint brutet ris (delar av korn, vilkas längd är lika med eller större än en fjärdedel av kornet men som inte uppnår minsta storleken för "grovtt brutet ris"),
- fint brutet ris (delar av korn, vilkas längd är mindre än en fjärdedel av kornets, men som inte passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm),
- kornfragment (små delar eller bitar av korn, som passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm). Kluvna korn (bitar som uppkommer genom att kornen klyvs på längden) ingår i denna definition.

D. *Gröna korn:*

Korn som inte är fullt mogna.

E. *Korn med naturliga missbildningar:*

Med naturliga missbildningar avses ärftliga eller icke-ärftliga missbildningar i förhållande till sortens typiska morfologiska kännetecken.

F. *Kritaktiga korn:*

Korn med en yta som till minst tre fjärdedelar har ett ogenomskinligt och kritaktigt utseende.

G. *Rödstrimmiga korn:*

Korn med långsgående röda strimmor av olika färgstyrka och nyans, som utgör rester av fruktvägen.

H. *Fläckiga korn:*

Korn med en liten och välavgränsad mörk fläck av mer eller mindre regelbunden form. Till fläckiga korn räknas även korn som har svaga svarta strimmor på ytan, vilka ej går på djupet. Strimmorna och fläckarna får inte uppvisa någon gul eller mörk yttering.

I. *Missfärgade korn:*

Korn som på en begränsad del av ytan uppvisar en tydlig förändring i den naturliga färgen. Fläckarna kan vara av olika färg (svartaktiga, rödaktiga, bruna, etc.). Djupa, svarta strimmor skall också anses utgöra fläckar. Om fläckarnas färg är tillräckligt kraftig (svart, ljusröd, rödbrun), så att den är direkt synlig om de täcker en yta som är lika med eller större än halva kornet, skall kornen anses vara gula korn.

J. *Gula korn:*

Korn som helt eller delvis genomgått en naturlig färgförändring på annat sätt än genom torkning och som har antagit en färgnyans från citron- till orangegul.

K. *Ambrafärgade korn:*

Korn som på annat sätt än genom torkning har genomgått en enhetlig, lätt färgförändring över hela ytan. Genom denna förändring antar kornen en ljus ambragul färg.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 december 1995

om bemyndigande för Konungariket Spanien att förlänga avtalet om inbördes fiskeförbindelser med Republiken Sydafrika till och med den 7 mars 1996

(95/587/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Spanien och Portugal, särskilt artikel 167.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Avtalet om inbördes fiskeförbindelser mellan Konungariket Spaniens regering och Republiken Sydafrikas regering som undertecknades den 14 augusti 1979 trädde i kraft den 8 mars 1982 för en inledande period på tio år. Avtalet fortsätter att gälla för en obestämd tid om det inte sägs upp med tolv månaders varsel.

I artikel 167.2 i Anslutningsakten föreskrivs att rättigheter och skyldigheter i fiskeavtal som slutits mellan Konungariket Spanien och tredje länder inte berörs under den period som dessa avtal provisoriskt bibehålls.

I enlighet med artikel 167.3 i samma rättsakt fattar rådet, innan de fiskeavtal Konungariket Spanien ingått med tredje länder löpt ut, lämpliga beslut för att fortsätta de fiskeaktiviteter som är resultatet av dessa avtal, inberäk-

nat möjligheten att förlänga avtalen med perioder som inte är längre än ett år. Det ovannämnda avtalet har förlängts till och med den 7 mars 1995⁽¹⁾.

För att undvika ett avbrott i fisket för de av gemenskapens fiskefartyg som berörs synes det lämpligt att bemyndiga Konungariket Spanien att förnya ifrågavarande avtal till och med den 7 mars 1996.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konungariket Spanien bemyndigas att förlänga det avtal om inbördes fiskeförbindelser med Republiken Sydafrika som trädde i kraft den 8 mars 1982 till och med den 7 mars 1996.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 142, 7.6.1994, s. 30.

RÅDETS BESLUT

av den 22 december 1995

om bemyndigande för Portugisiska republiken att förlänga avtalet om inbördes fiskeförbindelser med Republiken Sydafrika till och med den 7 mars 1996

(95/588/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Spanien och Portugal, särskilt artikel 354.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Avtalet om inbördes fiskeförbindelser mellan Portugisiska republikens regering och Republiken Sydafrikas regering som undertecknades den 9 april 1979 trädde i kraft samma dag för en inledande period på tio år. Avtalet fortsätter att gälla för en obestämd tid om det inte sägs upp med tolv månaders varsel.

I artikel 354.2 i Anslutningsakten föreskrivs att rättigheter och skyldigheter som härrör ur fiskeavtal som slutits mellan Portugisiska republiken och tredje länder inte berörs under den period som dessa avtal provisoriskt bibehålls.

I enlighet med artikel 354.3 i samma rättsakt skall rådet, innan de fiskeavtal Portugisiska republiken ingått med tredje länder löpt ut, anta lämpliga beslut för att fortsätta de fiskeaktiviteter som är resultatet av dessa avtal, inberäknat möjligheten att förlänga avtalen med perioder som

inte är längre än ett år. Det ovannämnda avtalet har förlängts till och med den 7 mars 1995⁽¹⁾.

För att undvika ett avbrott i fisket för de av gemenskapens fiskefartyg som berörs synes det lämpligt att bemyndiga Portugisiska republiken att förnya ifrågavarande avtal till och med den 7 mars 1996.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Portugisiska republiken bemyndigas härmed att förlänga det avtal om inbördes fiskeförbindelser med Republiken Sydafrika som trädde i kraft den 9 april 1979 till och med den 7 mars 1996.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Portugisiska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 142, 7.6.1994, s. 31.

RÅDETS BESLUT

av den 22 december 1995

om förlängning av tillämpningsperioden för beslut 82/530/EEG om bemyndigande för Storbritannien att tillåta myndigheterna på Isle of Man att tillämpa en ordning med särskilda importlicenser för får- och nötkött

(95/589/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll 3 i 1972 års anslutningsakt, särskilt artikel 1.2 och artikel 5 andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Gemenskapsreglerna för handel med tredje land vad gäller jordbruksprodukter under en gemensam organisation av marknaden är tillämpliga på Isle of Man i enlighet med artikel 1.2 i protokoll 3 i 1972 års anslutningsakt och rådets förordning (EEG) nr 706/93 av den 12 mars 1973 om gemenskapsåtgärder för Kanalöarna och Isle of Man i handeln med jordbruksprodukter⁽¹⁾.

Animalieproduktion är en traditionell verksamhet på Isle of Man och har stor betydelse för jordbruket på ön.

Innan det fanns någon gemensam organisation av marknaden för får- och getkött i gemenskapen tillämpade Isle of Man, som en del av den lokala organisationen av marknaden, vissa system för att kontrollera importen av fårkött till ön. Detta skedde för att garantera att handelskraven uppfylldes samtidigt som man undvek snedvridning av fårproduktionen och indirekt av boskapsproduktionen på ön, och av det inhemska systemet för jordbruksstöd.

Förenade Kungariket bemyndigades genom beslut 82/530/EEG⁽²⁾ att tillåta Isle of Mans regering att tillämpa en ordning med särskilda importlicenser för får- och nötkött med ursprung i tredje land och i medlemsstater, utan att det påverkar de åtgärder för handel med tredje land som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 805/68

av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽³⁾, och förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽⁴⁾. Detta bemyndigande utfärdades för en tidsperiod, och löper ut den 31 december 1995.

Kommissionen har förelagt rådet ett förslag om att förlänga tillämpningsperioden för denna ordning. I avvaktan på rådets beslut om innehållet i ovan nämnda förslag och för att undvika ett juridiskt tomrum, bör tillämpningsperioden för beslut 82/530/EEG förlängas för den begränsad tid.

Artikel 2 i beslut 82/530/EEG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i beslut 82/530/EEG skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Detta beslut skall gälla till och med den 31 januari 1996."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade kungariket.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1995.

På rådets vägnar
L. ATIENZA SERNA
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 68, 15.3.1973, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 234, 9.8.1982, s. 7. Beslutet senast ändrat genom beslut 92/153/EEG (EGT nr 65, 11.3.1992, s. 33).

⁽³⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 424/95 (EGT nr L 45, 1.3.1995, s. 2).

⁽⁴⁾ EGT nr L 289, 7.10.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1265/95 (EGT nr L 123, 3.6.1994, s. 1).